EUROPSKI PARLAMENT 2014 - 2019

Dokument s plenarne sjednice

16.9.2014 B8-0107/2014

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon izjava Vijeća i Komisije

u skladu s člankom 123. stavkom 2. Poslovnika

o reakciji EU-a na epidemiju ebole
(2014/2842(RSP))

Nirj Deva, Jan Zahradil
u ime Kluba zastupnika ECR-a

B8-0107/2014

Rezolucija Europskog parlamenta o reakciji EU-a na epidemiju ebole (2014/2842(RSP))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir objavu „izvanrednog stanja javnog zdravlja od međunarodnog značaja” Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) od 8. kolovoza 2014. godine,

– uzimajući u obzir Plan WHO-a za reakciju na ebolu objavljen 28. kolovoza 2014. godine,

– uzimajući u obzir procjenu rizika od ebole Europskog centra za sprečavanje i kontrolu bolesti od 27. kolovoza 2014. godine,

– uzimajući u obzir izjavu povjerenika EU-a za zdravlje Tonija Borga o epidemiji ebole u zapadnoj Africi od 8. kolovoza 2014. godine,

– uzimajući u obzir izjavu o reakciji EU-a na epidemiju ebole povjerenika za razvoj Andrisa Piebalgsa i povjerenice za humanitarnu pomoć i reakcije na krize Kristaline Georgijeve od 5. rujna 2014. godine;

– uzimajući u obzir misiju Afričke unije (AU) „Podrška Afričke unije borbi protiv epidemije ebole u zapadnoj Africi” (ASEOWA) osnovanu 21. kolovoza 2014. godine,

– uzimajući u obzir posebno izvješće UN-a o eboli od 2. rujna 2014., koje je sastavila dr. Joanne Liu, međunarodna predsjednica organizacije Liječnici bez granica (*Médecins Sans Frontières*),

– uzimajući u obzir članak 123. stavak 2. Poslovnika,

A. budući da je dosad u Gvineji, Sijeri Leoneu, Liberiji, Senegalu i Nigeriji tijekom aktualne epidemije ebole u regiji zapadnoj Africi umrlo više od dvije tisuće ljudi, što je najveći broj u povijesti kad je riječ o zabilježenim slučajevima pojave bolesti, broju umrlih i geografskoj obuhvaćenosti;

B. budući da kriza nastala zbog ebole i dalje stvara krajnju zabrinutost, ne samo u pogledu sve većeg broja žrtava, već i kad je riječ o širim izazovima koje nameće toj regiji u smislu političke i gospodarske nestabilnosti, oskudice vode, nedostatka sanitarnog sustava i nesigurnosti u opskrbi hranom;

C. budući da se pandemija ebole proširila na već krhke i politički nestabilne države koje su zbog nedostatka socijalnih usluga i sveobuhvatnih zdravstvenih sustava osobito osjetljive na takve epidemije;

D. budući da je stanje pogoršano zbog duboko ukorijenjenog nepovjerenja lokalnog stanovništva prema njihovim vladama, međunarodnim tijelima i stranim zdravstvenim radnicima; budući da to nepovjerenje i popratne teorije zavjere čine lokalno

stanovništvo sklonim opiranju karantenskim mjerama i svim pokušajima medicinskog osoblja da podigne razinu osviještenosti o bolesti;

E. budući da je meso divljih životinja, koje je jedan od glavnih prenositelja bolesti, i dalje glavni izvor bjelančevina dostupan stanovništvu zapadne Afrike; budući da je lokalno stanovništvo prethodne vladine zabrane trgovine i konzumacije mesa divljih životinja uglavnom ignoriralo;

F. budući da humanitarnu reakciju u potpunosti vodi međunarodna zajednica preko organizacije Liječnici bez granica, Svjetske zdravstvene organizacije i Svjetske banke, kao i preko Europske unije i njezinih država članica;

G. budući da je odjel za humanitarnu pomoć i civilnu zaštitu Europske komisije obećao više od 147 milijuna EUR humanitarne i razvojne pomoći za medicinsku opremu koja je ključna za dijagnoze, sterilnu opremu, hermetički zatvorene medicinske uniforme i uređaje za sterilizaciju;

H. budući da je EU u tu regiju rasporedio humanitarne stručnjake kako bi pratili stanje i povezali se s partnerskim organizacijama i lokalnim tijelima vlasti;

1. pozdravlja i potiče aktualno povećanje financijskog doprinosa Europske komisije na planu pružanja humanitarne i razvojne pomoći kao reakcije na krizu, a osobito njezinu potporu misiji Afričke unije ASEOWA;

2. stajališta je da je plan WHO-a za reakciju na ebolu temelj za prioritetne aktivnosti, ponajprije za diferenciranu reakciju u zemljama u kojima je prijenos virusa već raširen i za slučajeve na koje se sumnja u susjednim zemljama u kojima treba ojačati pripravnost na ebolu;

3. poziva na održavanje ministarskog sastanka Vijeća Europske unije radi izrade strategije za pokretanje medicinske reakcije kako bi se humanitarna pomoć država članica pružila na koordiniran način;

4. ističe da u ovom trenutku nije dostupno cjepivo i da je najbolji pristup onaj u kojem se pacijenta izolira i rješavaju sporedni simptomi virusa;

5. poziva na edukacijsko i informativno djelovanje radi podizanja razine osviještenosti o simptomima i preventivnim mjerama preko nevladinih organizacija kako bi se omogućilo stvaranje većeg povjerenja i suradnja stanovništva kad je riječ o mjerama protiv ebole;

6. poziva na to da se pomoć nastavi usmjeravati prema centrima za hitnoće, karantenskim čvorištima, mehanizmima nadzora, procjenama rizika i istraživanju kojemu je cilj razvoj cjepiva za liječenje ebole; shvaća da određena eksperimentalna liječenja već postoje, ali s obzirom na početnu fazu razvoja lijeka, još nije uspostavljen sustav za njegovu proizvodnju i distribuciju, čak i kad bi se dokazala njegova djelotvornost;

7. poziva Afričku uniju, uz snažnu potporu stručnoga znanja WHO-a i financiranje Europske komisije, da potakne ECOWAS da uspostavi hitnu misiju za reakciju vojnih

medicinskih postrojbi čije bi se jedinice mogle postaviti u međunarodnim zračnim lukama i na većim graničnim prijelazima kako bi se otkrili i zadržali svi slučajevi zaraze na koje se sumnja;

8. poziva na donošenje dugoročnih mjera za sprečavanje budućih epidemija preko znatnih ulaganja u lokalne zdravstvene sustave jer bi dobro opskrbljene klinike s dostatnim brojem zaposlenika pomogle udruženim državama da se nose ne samo s privremenim krizama, nego i s uobičajenijim bolestima kao što su malarija (koja je odgovorna za 3 200 smrti u svijetu svakoga dana) i proljevne bolesti (koje svaki dan odnose 5 000 života, od kojih su mnogi dječji);

9. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, vladama i parlamentima država članica, vladama i parlamentima Afričke unije i Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji.